

Bune practici în profesia de avocat în cauzele penale cu minori

În data de 21.04.2026, între orele 17-19, a avut loc un workshop cu tema ***Bune practici în profesia de avocat în cauzele penale cu minori***

Link-ul de acces a fost: <https://meet.google.com/syk-yuri-iap>

Invitată a fost d-na lect. univ.dr. Claudia Cernat, avocat și mediator în Brașov.

1. PREZENTAREA INVITATEI

Workshop-ul a debutat cu câteva date biografice despre invitata. Reținem că activează cumulând mai multe calități: cadru didactic **Universitatea „Spiru Haret”- Facultatea de Științe Juridice și Științe Economice Brașov, Baroul București- Cabinet individual „Avocat dr. Șerban Cernat Claudia”, Mediator autorizat- Biroul de mediatori: ”Ștefănescu, Aldea, Șerban și Ștefu”, Brașov. Doamna a activat și la Universitatea « Babes Bolyai » Cluj- Napoca, Facultatea de Științe Politice, Administrative și Comunicare-Catedra de Administrație Publică- extensia Universitară Sf. Gheorghe, Lector universitar **Universitatea “George Barițiu” Brașov, - Lector universitar Academia Forțelor Aeriene “H. Coandă” Brașov, Lector universitar Universitatea “George Barițiu” Brașov și filiala din Miercurea Ciuc, Lector universitar Universitatea “Transilvania” Brașov.****

În anul **1987** a terminat la Universitatea Babes Bolyai Cluj- Napoca, Facultatea de Drept economic-administrativ Sibiu, specializarea Drept economic și administrativ, apoi a finalizat la Universitatea București- Facultatea de Drept- promoția 1994.

Doamna este atât cadru didactic la Facultatea de Științe juridice și administrative de la Brașov, cât și avocat în Baroul București. În cadrul facultății predă și disciplinele Drept penal I și se ocupă de Practica de specialitate a studenților. Astfel, din anul **2016- până în prezent, coordonator practica de specialitate** ptr. studenții Facultății de Științe Juridice, Economice și Administrative Brașov, din cadrul Universității *Spiru Haret*, specializarea Drept fiind și **SCOORDONATOR ȘTIINȚIFIC AL CERULUI STUDENȚESC STUDII COMPARATIVE PRIVIND PROFESIILE JURIDICE LIBERALE** al Facultății de Științe Juridice și Științe Economice Brașov, din cadrul Universității *Spiru Haret*

În cadrul Baroului, ca avocat practician este specializată în cauzele penale cu minori, uneori, în situații critice desfășoară activități de consultanță, asistență și reprezentanță gratuit, *pro bono*.

2. ACTIVITATEA PROFESIONALĂ

In calitate de avocat specializat și pe cauzele cu minori trebuie să vă anunț de la început despre faptul că noi în Brașov avem singurul Tribunal pentru minori¹ din țară. Aspectele specifice se referă și la Curtea de Apel², unde judecătorii au o anumită pregătire față de ceilalți.

În România, sistemul de justiție pentru minori funcționează preponderent prin complete specializate în cadrul tribunalelor obișnuite, singurul tribunal specializat dedicat fiind **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov** care a fost înființat în 2004, este primul și singurul de acest gen care a rămas din cele 4 înființate din România.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a fost înființat prin Ordinul Ministrului Justiției nr. 3142/C/22 noiembrie 2004 și a început să funcționeze în municipiul Brașov, începând cu aceeași dată.

Sediul materiei îl reprezintă dispozițiile art. 41 din Legea nr. 304/2022 privind organizarea judiciară, potrivit căreia în domeniile prevăzute de art. 44 din lege, printre care și cauzele cu minori și de familie, se pot înființa tribunale specializate, care sunt instanțe fără personalitate juridică, ce pot funcționa la nivelul județelor și al municipiului București și au, de regulă, sediul în municipiul reședință de județ. Tribunalele specializate preiau cauzele de competența tribunalului în domeniile în care se înființează.

Deși pornit ca un proiect pilot, cu rezultate foarte bune în ceea ce privește soluționarea atât a cauzelor civile, cât și a celor penale în care sunt implicați minori, răspunzând cerințelor europene actuale de protecție a drepturilor acestora în realizarea dezideratului interesului superior al minorilor statuat de legislația europeană în materie, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov reprezintă și la acest moment singura instanță specializată de acest tip din țara noastră, factorii decidenți neapreciind oportună înființarea unor astfel de instanțe și în alte județe sau în Municipiul București. Acesta a rămas singurul din 2004.³

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov se află în raza de competență teritorială a Curții de Apel Brașov, alături de Tribunalul Brașov și de Tribunalul Covasna, și își are sediul, alături de Tribunalul Brașov și Judecătoria Brașov, în municipiul Brașov, pe str. 15 Noiembrie nr. 45.

Tribunalul specializat nu are personalitate juridică, bugetul instanței fiind gestionat de Ministerul Justiției, prin intermediul Tribunalului Brașov, care este ordonator terțiar de credite.

Conducerea instanței este asigurată de către președintele instanței, colegiul de conducere, compus din trei membri și adunarea generală a judecătorilor, fiecare exercitând atribuțiile specifice care le revin conform dispozițiilor legale și regulamentare. În schema Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov nu este prevăzut un post de vicepreședinte.

În competența de soluționare a tribunalului specializat intră atât cauze penale - în care cel puțin unul dintre inculpați sau una dintre persoanele vătămate/părțile civile sunt minori (în primă instanță, cauze de competență materială a tribunalului și în calea de atac a contestației, privind hotărârile pronunțate de judecătorii din sfera sa de competență teritorială, cu referire la măsurile preventive, măsurile asigurătorii și

¹ https://portal.just.ro/1372/SitePages/acasa_default.aspx

²

³ <https://www.rri.ro/panoramice/societate/un-tribunal-pentru-copii-id586623.html>

de siguranță, hotărârile pronunțate în materia executării hotărârilor penale sau a reabilitării), cât și cauze civile - în primă instanță (litigii privind plasamentele și adopțiile), în apel și în recurs (în materia minori și familie pronunțate de judecătorii din competența sa teritorială).

Din punct de vedere al competenței teritoriale, Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov are competență la nivelul județului Brașov, fiind instanță de control judiciar în materiile menționate pentru judecătorii Brașov, Făgăraș, Rupea și Zărnești.

În concordanță cu prevederile art. 38 și urm. din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, în cadrul tribunalului specializat își desfășoară activitatea compartimentele auxiliare, respectiv grefa, registratura și arhiva (penală, civilă și cea pasivă), biblioteca și un birou de informare și relații publice.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov își desfășoară activitatea împreună cu Tribunalul Brașov și Judecătoria Brașov clădirea situată în Brașov, Bd.15 Noiembrie nr.45, o construcție cu un corp central și două aripi simetrice, perpendiculare pe corpul central.⁴

Construcția a fost realizată în jurul anilor 1900, destinarul imobilului fiind Cazarma Brașov. Inițial destinația a fost de locuințe, ca apoi să se transforme în închisoare, în 1922 imobilul fiind preluat de Statul Român.

În cadrul fiecărei instanțe funcționează un colegiu de conducere, care hotărăște cu privire la problemele generale ale instanței. Colegiile de conducere sunt formate dintr-un număr impar de membri.⁵

La Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov, **Colegiul de conducere** are în componență trei judecători. În ceea ce privește funcționarea, aceasta este redată grafic în schema de mai jos.⁶

Așadar, la Brașov există de mai bine de 20 de ani un Tribunal pentru Minori și Familie în care sunt judecate, între altele, și procesele penale ale minorilor.

⁴ idem

⁵ <https://portal.just.ro/36/Documents/ORGANIZARE/COLEGIUL%20DE%20CONDUCERE%20-%20ATRIBUTII%20DIN%20R.O.I%20.htm>

⁶ https://portal.just.ro/1372/SitePages/organizare.aspx?id_inst=1372#structura%20organizatorica

O premieră printre hotărârile tribunalului pentru minori și familia din Brașov s-a pronunțat în cazul lui Florin Buliga. Tribunalul Pentru Minori și Familie a decis să-l condamne la detențiune viață, acesta era închis în Penitenciarul **Codlea**.

În cursul anului 2018, luna martie, criminalul și-a ucis soția cu sânge rece, apoi și-a ucis fiica și fiul, pe toți 3 în aceeași noapte. Cazul a șocat Brașovul, dar și o țară întreagă. La acel moment Florin Buliga susținea că i-a trimis într-o lume mai bună. Expertiza a confirmat că acesta se afla în deplinătatea facultăților mintale la momentul crimelor.

Hotărârea nu este definitivă. Potrivit președintelui Tribunalului de Minori și Familie, Gabriela Nicoleta Chihai, condamnatul poate face recurs în termen de 10 zile la Curtea de Apel. Cu toate acestea, este o premieră pentru TMF, fiind primul caz în care se dă o asemenea sentință. De asemenea, s-au stabilit despăgubiri în cuantum de 150 mii de euro pentru familia soției.

Au fost voci care au pledat în timp pentru desființarea instanței brașovene, pe motiv că activitatea ei ar fi "nejustificată". În sprijinul ideii au fost aduse diferite argumente, unele de natură pecuniară – Tribunalul pentru Minori și Familie ar avea un volum de activitate prea mic raportat la resursele umane și materiale necesare funcționării sale. Într-o discuție publică fosta președintă a Tribunalului, judecătoarea Gabriela-Nicoleta Chihai, a avut contra-argumente.⁷

În primul rând, aceasta a menționat că la Tribunalul pentru Minori și Familie din Brașov a fost amenajată o cameră specială pentru ascultarea copiilor. Prin grija unei asociații - *Femeile se implică* – și prin sponsorizări și donații, minorii pot fi audiați pentru diversele cauze în care sunt implicați într-un mediu mult mai prietenos,

⁷ <https://www.rri.ro/panoramice/societate/un-tribunal-pentru-copii-id586623.html>

cu mobilier și design interior colorate și relaxante. Copiii pot trece prin traume cu urmări pe termen lung în viața lor, astfel că un mediu în care să se simtă relaxați este extrem de important atunci când sunt ascultați de instanțele de judecată. Judecătoarea Gabriela Chihaia:

"Într-un mediu diferit de sala de judecată, care este un mediu auster, sec, unde există o anumită procedură care trebuie urmată la nivel de ceremonie – cu ridicarea în picioare în momentul în care intră instanța, cu ocazia apelului părților, cu inculpatul cu care poate fi privat de libertate, să fie arestat preventiv sau poate fi sub o măsură ca arestul la domiciliu sau controlul judiciar sau chiar liber și să fie prezent în sala de judecată, cu familia sau prietenii inculpatului care pot fi prezenți, uneori, chiar în sala de judecată, dacă este ședință publică sau dacă este, cum se întâmplă de cele mai multe ori când avem o persoană vătămată victimă minoră, ședința nepublică să fie în afara sălii de judecată, pe holurile instanței sau în curtea instanței – sigur că minorul confruntat, chiar și numai la nivel vizual, cu aceste persoane, nu face decât să suporte o traumă în plus celei care oricum există odată implicat într-o procedură judiciară. Și atunci, aceste camere speciale îi conferă posibilitatea de a se dezvălui mult mai ușor în fața instanței de judecată. Am avut minori care s-au jucat întâi, care, deși la început mai stresați și mai încordați, apoi s-au relaxat și au povestit mult mai ușor decât, cu siguranță, ar fi făcut-o într-o sală de judecată."

Un al doilea argument în favoarea înființării, în România, a mai multor tribunale pentru minori și familie este că numărul de cazuri care îi implică pe copii e în creștere. În instanța specializată de la Brașov, ele sunt preluate și soluționate cu celeritate, în comparație cu un tribunal generalist. Din nou, președinta Tribunalului brașovean, Gabriela Chihaia:

"Cred că acest număr de cazuri a crescut și se află pe o ușoară pantă crescătoare raportat la nivelul cel puțin al Tribunalului pentru Minori și Familie. Eu am venit la această instanță începând cu 1 ianuarie 2019 și pot spune că am observat că numărul de dosare în care sunt implicate persoane vătămate minore, victime ale infracțiunilor sexuale – cred că acestea sunt cele mai des întâlnite – a crescut. Nu este o creștere exponențială, însă, în permanență, noi avem astfel de dosare. Având această specializare, ne putem organiza mai bine pe astfel de dosare. Spre exemplu, pe un trafic de minori, care este un dosar care vine la noi în primă instanță sau un dosar care are ca obiect săvârșirea unei

infracțiuni de omor sau de tentativă de omor comisă de un minor sau asupra unui minor, le preluăm cu celeritate, dar această celeritate ține de normele de procedură penală, pentru că, în același timp, trebuie să respectăm termenele prevăzute de legislație, trebuie să respectăm drepturile la apărare, să oferim posibilitatea tuturor părților să își exercite în mod real astfel de drepturi. Dar, dincolo de termene, stăm foarte bine la timpul de soluționare a dosarelor."

În fine, dat fiind specificul activității Tribunalului pentru Minori și Familie, angajații acestuia au devenit specialiști în materia minorilor, atât în cauze civile, cât și penale. Gabriela Chihai: *"Un tribunal obișnuit soluționează aceste dosare de minori și familie alături de celelalte dosare din materiile civil, respectiv penal. Or, judecând în mai multe materii, este evident că judecătorul nu se poate specializa pe fiecare din aceste materii, în condițiile în care fiecare reclamă o specificitate anume. De aceea, ținând cont că, în permanență, s-a tot insistat, în decursul anilor, pe specializarea judecătorilor, o astfel de instanță specializată nu poate să fie decât un plus pentru organizarea instanțelor din țara noastră, pentru judecători și, implicit, pentru societatea căreia ne adresăm."*

Legislația care reglementează organizarea instanței

- [Constituția României](#)
- [Legea nr.303/2022 privind statutul magistraților](#)
- [Legea nr.304/2022 privind organizarea judiciară](#)

- Legea nr.305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii
- Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.328/2005
 - Legea nr.567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea
 - Codul deontologic al personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.145/2005
 - Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea nr.3243/2022 a Consiliului Superior al Magistraturii
- O.U.G. 57/2019 - privind Codul Administrativ
- Legea nr.544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public
- H.G nr.123/2002 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr.544/2001
- Regulamentul (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor - RGPD)
- Ordonanța nr.27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor
- Legea nr.233/2002 privind aprobarea O.G nr.27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor
- OUG nr.80/2013 privind taxele judiciare de timbru
- Ghidul privind relația dintre sistemul judiciar din România și mass-media, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.482/01.06.2012 cu modificările și completările aduse prin Hotărârile Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr.573/06.05.2014 și nr.1376 din 17 decembrie 2015

Deși abandonat inițial, proiectul înființării în România a unor tribunale specializate în problematica copiilor și a familiei continuă să fie în atenție, prin nevoia ca minorilor să le fie respectate drepturile, în conformitate inclusiv cu legislația și recomandările internaționale. Existența doar a unei singure astfel de instanțe este considerată de mulți specialiști o eroare.

Totuși, recent, în luna aprilie 2026, Tribunalul București a înființat o secție specială cu 14 magistrați pentru dosarele cu minori. Aceste instanțe soluționează infracțiuni comise de minori, situații de familie și măsuri de protecție și vor judeca de la 1 iunie doar astfel de procese, așa că durata lor va fi mult scurtată.⁸

Măsura a fost justificată și de faptul că Tribunalul București a înregistrat doar anul trecut, în 2025, aproape 3.200 de cauze cu minori și familie, adică echivalentul dosarelor de același fel însumate de următoarele trei tribunale din țară.

Iar noua secție a IX-a va judeca de la fonduri și apeluri până la recursuri, adopții, măsuri de protecție specială, plasamente, decăderi din drepturi părintești, tutelă și divorțuri.

Noua secție a tribunalului va permite și o protecție crescută pentru copiii implicați în astfel de proceduri, pentru că există o motivație complexă.

Conform președintelui Tribunalului București:⁹ „*Avem cel mai mare volum de activitate și, practic, se justifică să avem și o secție dedicată soluționării unor astfel de cauze, iar judecătorii să nu fie nevoiți să judece atât cauze civile, cât și cauze cu minori și familie. În cauzele în care minorii sunt implicați, dezbaterile sunt mai ample, apărările se fac mult mai punctual pe fiecare problemă, pe fiecare aspect sensibil. Judecătorii s-ar dedica exclusiv soluționării unor cauze în care copiii sunt implicați, viitorul, familia este protejată.*”

Noua secție pentru minori și familie de la Tribunalul București a primit girul Consiliului Superior al Magistraturii, așa că va deveni operațională de la 1 iunie.

Iată ce reține presa în legătură cu această schimbare:¹⁰ „*Înființarea completurilor specializate se va dovedi esențială mai ales în dosarele în care minorii care au împlinit vârsta de zece ani trebuie audiați în mod obligatoriu de judecători. O procedură care de acum se va face în săli de judecată dedicate acestor cauze, așa încât nu va mai fi necesară întreruperea ședinței și evacuarea altor părți implicate în alte procese civile. Consecința – toate dosarele se vor judeca mai rapid.*”

În restul țării, cauzele sunt preluate de complete specializate din tribunalele obișnuite. Magistrații specializați tratează cauzele cu minori, inclusiv infracțiunile comise de aceștia sau conflictele de familie.

⁸ <https://stirileprotv.ro/justitie/premiera-in-justitia-din-romania-tribunalul-bucuresti-infiinteaza-o-sectie-speciala-pentru-dosarele-cu-minori.html>

⁹ Ibidem

¹⁰ Ovidiu Oanță, corespondent Știrile Pro tv

Invitata a continuat : ”După atâția ani de avocatură, sunt în măsură să vă dau mai multe sfaturi, unele sunt valabile pentru orice profesie juridică. Trebuie să rețineți că mai sunt și alte profesii, care nu sunt eminentamente juridice, dar presupun să ai o licență în drept, cum sunt de exemplu este profesia de mediator sau cea de Secretar General al unității administrativ teritoriale, consilier de probațiune și mai nou o altă instituție, asistentul judecătorului.¹¹ Profesia aceasta este introdusă de curând după ce s-au modificat legile justiției. De aceea, din punctul acesta de vedere, trebuie să se gândească foarte bine fiecare student. Din momentul în care te-ai înscris în anul întâi la drept și vrei să urmezi cu pasiune această facultatea ar trebui să știi cam ce ți-ai dori tu să vii. Dorința, aceasta trebuie să fie cumva încadrată în eforturile tale.”

Totuși, pentru a-ți alege meseria cea mai potrivită pe care să o practici fără să te plictisești toată viața, trebuie să-ți cunoști foarte bine calitățile, dar și limitările din punct de vedere intelectual, fizic, psihic și să-ți dorești și să te străduiești să-ți consolidezi și abilitățile tale.

”Eu din liceu, știam că vreau să fac avocat, căci mângăleam cărțile de drept ale tatălui meu. De atunci, fac tot posibilul să-mi însușesc toate informațiile de bază ca să-mi ating scopul inițial, de a deveni un bun profesionist.

Poate vă întrebați de ce am vrut neapărat să devin avocat? Este o poveste despre o profesie nobilă, deosebită, în care lucrezi cu oamenii, încerci să faci bine, nu ai un orar, nu semnezi condica. Practic, lucrez într-un birou, dar nu te plictisești să stai numai între calculator și ziduri, nu stai cât să te sature de colegii de birou. Cu alte cuvinte, poți să te bucuri de libertatea de a-ți alege dosarele, clienții. Personal, am preluat dosarele/cauzele în care am crezut. Poate am făcut rău, poate am pierdut financiar, dar am câștigat încrederea oamenilor și anumită faimă, pentru că făcând ceva cu determinarea în care am crezut ți-e și ție mult mai ușor. Doar așa îi poți convinge și pe ceilalți. Acum mă refer strict la profesia de avocat, că

11

https://www.google.com/search?q=asistentul+judec%C4%83torului&rlz=1C1GCEA_enRO1099RO1099&oq=asistentul+judec%C4%83torului&gs_lcrp=EgZjaHJvbWUyBggAEEUYOTIICAEQABgWGB4yCAgCEAAYFh

avocatul are doar obligația de diligență, nu de rezultat, pentru că cel care dă soluția este magistratul judecător.

Se practică în continuare ca avocații încearcă să-și atragă clienții până promisiuni ”dacă vii la mine, eu o să câștig”. Aici trebuie să știi să gestionezi relația între avocați și justițiabili, dar și pe cea dintre avocați și magistrați, inclusiv între avocat și grefier. Toate ar trebui să se bazeze pe încredere că fiecare își face meseria așa cum trebuie, adică în baza legii, în mod independent, corect, pentru a ajunge la o soluție corectă.

Există și judecători care în sala de judecată s-au purtat foarte urât și cu avocații și cu grefierii și cu procurorul și cu justițiabilii. Erau veșnic nervoși, nu aveau răbdarea să asculte să-ți susții pledoaria, nici să asculte martorii. Mulți dintre ei nu au educația suficientă de a fi răbdător. El nu realizează că în momentul în care se manifestă foarte nervos, transmite toată această stare energie lui negativă în sală, către toate celelalte părți din proces.

Exact așa se întâmplă și cu un avocat foarte virulent care nu ține cont de colegul care reprezintă partea adversă, nici de judecător, nici de procuror și creează o stare conflictuală, negativă, perturbă echilibrul întregului proces.

Invitata a pregătit și câteva titluri pe care le-a recomandat studenților pentru cultura generală și juridică. Management juridic, din 2010, de d-na Lidia Barac, publicată la Editura Hamangiu. Autoarea arată cum trebuie să comunici în instanță prin limbajul verbal și nonverbal. Nu tot ceea ce verbalizăm este important, ci și ceea ce transmitem prin privire ținută gestică, inclusiv intonația. Se concentrează pe modul cum trebuie să se facă această comunicare în instanță pornind de la judecători, avocați, bine înțeleși clienți. Aceasta comunicare contează mult pentru echilibrul procesului penal.

Profesia de avocat în mare parte pune accent pe moduri de comunicare. Pentru accesarea în profesie, dacă vă pregătiți pentru intrarea în profesie, mai nou se susține de 2 ori pe an admitere. Astfel, în aprilie, de regulă, merg cei care au deja vechime în profesii juridice de cel puțin 5 ani. Celălalt se susține în septembrie, octombrie, de regulă în toamnă. Se poate înscrie oricine, de exemplu, anul acesta a fost în aprilie. Există și Adunarea Generală a avocaților. Și un sistem de pensii separat.

La acest concurs s-au prezentat peste 2000 de candidați. Asta în condițiile în care nu s-a terminat Facultatea, deși cei care sunt acum la concurs sunt absolvenți din alți ani, iar cei ce vor termina în vară se vor prezenta pentru examenul din toamnă. Dacă vreți să aveți o șansă foarte mare, ca să intrați în avocatură, trebuie neapărat să faceți rost de cărțile de sinteză făcute special, cu grilele care se dau.

”Să nu învățați pe de rost grilele cu răspunsurile important este să gândiți/să procesați de ce răspunsul acela este bun și nu altul. La ce s-a gândit cel care a făcut denunțul la un moment dat și s-a ajuns la soluția respectivă, rezultatul, respectiv? În orice caz, tuturor celor care doriți să deveniți avocați, vă doresc mult succes. Este o profesie liberală, nobilă, deosebită, care îți aduce satisfacții și materiale, intelectuale. În realitate, este foarte mult de muncă, mai ales dacă deveniți avocați specializați de drept penal, nu aveți weekend. Telefonul în permanență deschis pentru că nu se știe când se întâmplă infracțiunea.” Le atrage atenția că totul se întâmplă pe bandă rulantă, deci trebuie făcute sacrificii. Ca avocat nu puteți profesa decât meseria de cadru didactic, dar cu condiția să aveți doctoratul și un curs postuniversitar de psihopedagogie și să găsiți post la vreo universitate. Puteți să faceți și publicistică, să participați la conferințe, să scrieți propriile voastre cărți, dacă practicați din pasiune. Refaceți. N-am să vă găsiți. Pentru că eu ai expresii ale sale în care sunt implicată. N-aș fi putut să lucrez. Să-mi țin la final pledoaria pentru fiecare caz în parte convingerea. Dacă intrați doar pentru bani și notorietate, faceți o greșală. Dacă ai intrat, pentru că vă place și vreți să lucrați cu oamenii și vreți să-i ajutați pe oameni, mai ales pe victimele. Ca avocat, nu ai voie să-ți faci firme, nu ai voie să fii salarizat, doar la case de avocatură, de când s-a modificat legea avocaturii. La casele mari de avocatură lucrează foarte mulți avocați, ei sunt salariați în cadrul profesiei. La aceste case de avocatură lucrează unii care fac munca de birou de documentare, pregătesc dosarele și avocatul pledant care preia toate informațiile deja sintetizate, documentate, făcute de colegii aceia și merge în instanță. Am avut oportunități, dar n-am acceptat pentru că mi-aș fi pierdut libertatea de a mi alege clientul, dar și pentru că acolo nu poți să refuzi. Casa de avocatura sau societatea încheie contractul de asistență juridică și apoi repartizează cazul cuiva. Am vrut să-mi păstrez azi libertatea de a-mi alege eu clienții, cazurile.

Și-am mai respectat un principiu după care m-am ghidat întreaga mea viață profesională: *”Ce fac eu cu mâna și cu munca mea și mintea mea, e bun făcut”*. Separat de casele de avocatură există și cabinete individuale, unele dintre ele se și asociază. În cazul invitatei n-ar fi putut să-i pregătească altcineva dosarul că n-ar fi crezut în ce a făcut altcineva și era riscant. Altfel, dacă gafam era din vina mea, și atunci, într-adevăr, e mai multă muncă, responsabilitate, dar am de învățat din fiecare dosar.

Am să vă prezint un caz care îmi stă pe suflet de câțiva ani și presimt că n-o să-l rezolv până în toamnă care pe mine m-a impresionat foarte mult, în ciuda experienței pe care o am. O să vă dau datele speței în general și o să vă spun și care au fost toate regulile procedurale pe care le-am respectat. Este vorba despre o fetiță victimă, persoană vătămată, care în 2021 avea 10 ani și ceva a fost violată de un agresor care avea atunci 33 de ani. În vara lui 2021, pe când minora a fost trimisă de mama ei la magazin, în localitatea în care domicilia. Pe drum s-a întâlnit cu un consătean adult, cu care se cunoștea și s-a oferit să conducă cu mașina până la magazinul din capătul localității. Fata a refuzat inițial, apoi a convins-o, a luat-o mai cu forța, dar a pornit pe alt drum, spre o pădure. Fetița și-a dat seama că nu e drumul spre magazin a început

să se panicheze, dar respectivul nu a ținut cont de nimic și a violat-o. După săvârșirea faptei, individul a amenințat-o în fetiță că dacă povestește părinților, ce s-a întâmplat, îi va omorî părinții. Fetița în perioada următoare se ferea și de el și de fiul lui și de concubina lui că toți au amenințat-o pe fetiță. În ciuda lor, chiar o mai trăgeau de păr? S-a ajuns chiar la agresiune fizică la adresa ei. În următorul an fetița îi destăinuie totul bunicii și tatălui și concubinei acestuia. Tatăl a introdus plângere, dar eu nu am fost în dosar de la început pentru că a beneficiat de un avocat din oficiu. După ce a depus la poliție atunci, fetița a fost audiată de polițiști și a avut un avocat din oficiu. A fost și tatăl minorei de față ca reprezentant legal, un reprezentant de la DGSPC, dar și un interpret de limba maghiară care era obligatoriu să fie. Din punct de vedere procedural, asta a fost prima greșală. În primul rând că nu un polițist bărbat ar fi trebuit să se ocupe de acest lucru, de acest dosar și să o audieze pe fetiță. Gândiți-vă la primul ei contact cu organele de cercetare penală. Audierea acestei fetițe s-a făcut într-un birou mic înghesuit, aflat undeva la subsolul poliției. Am fost și eu după ce am preluat dosarul acolo și o să vă povestesc mai multe amănunte.

Așadar, de față erau polițistul care era bărbat, avocatul din oficiu tot bărbat, tot bărbat și interpretul de limba maghiară. Fetița fusese supusă unui control medical, i s-a eliberat certificat medico-legal și fișa de constatare preliminară. Au fost audiați apoi tatăl și mama minorei, apoi a fost audiat și presupusul vinovat, se prezumă că e nevinovat.

Dacă nu ați preluat cazul de la început trebuie să știți ce puteți face. După ce am preluat eu dosarul, invocați în cereri art.92 și art. 94 din Codul procedură Penală. În primul rând, în baza articolul 92, autoritățile sunt obligate să vă informeze despre efectuarea oricărui act de urmărire penală, iar ca avocat, puteți participa. În baza articolului 94, dacă nu ați preluat de la început dosarul, vi se permite să consultați întreg dosarul și să faceți copii din dosar. Uneori durează foarte mult, chiar cu lunile, după ce procurorul trebuie să dea o ordonanță. În acest caz s-a făcut un raport de expertiză psihologică, adică s-a solicitat o opinie de specialitate pentru a se expertiza psihicul minorului, care a fost victima unei infracțiuni. Aveau un singur expert în zonă acolo. S-a dispus această efectuare a expertizei în 2022 și de-abia la sfârșitul anului 2022 a fost audiată de psiholog specialist. S-a făcut evaluarea psihologică și expertiza și a fost gata în primăvara anului 2023. P era specializat în psihologie clinică judiciară. Raportul are foarte multe pagini, ea deja împlinise 13 ani. Individul între timp a permis să i se facă testul poligraf, apoi a ieșit și raport de constatare criminalistică făcut la poligraf, dar atenție că deși a fost diagnostic de sinceritate în raport cu cauza investigată, nu s-au identificat modificări psiho- fiziologice ale comportamentului său simulat, adică el spunea adevărul lui. În primul rând, testul poligraf nu este probă în materie penală, dar poate fi luată ca probă extrajudiciară, coroborată cu celelalte probe care au fost administrate în dosarul respectiv. În al 2-lea rând el nu conține întotdeauna un rezultat care să reflecte realitatea. Am discutat cu o specialiști în tehnica poligrafului care susțin că sunt oameni care reușesc să-și stăpânească foarte mult emoțiile. Apoi, examinarea a fost intermediată tot prin limba maghiară, adică specialiștii pun întrebarea interpretului, acesta o traduce întrebarea, celălalt răspunde interpretului, el traduce specialistului în tehnica poligraf. Deci, totul se diluează. După un timp, sunt chemați și reaudiați, mama, tata, frați toți, inclusiv concubina tatălui. Bunica este audiată și ea, dar nu prea răspunde la întrebări. Se schimbă și procurorul de caz după un timp. Noul procuror de dispune audierea minore din nou, în 2024. La 3 ani după săvârșirea faptei acesta solicită reconstituirea violului. Ce înseamnă asta? Minora trebuie să se întoarcă în comuna respectivă și să arate de față cu avocații,

suspectul, interpretul, reprezentantul de la DGSPC. Așadar , trebuie să o repunem pe fetiță în situația de atunci 3 ani, cu toate consecințele. S-a plecat de la ea de acasă cu mai multe mașini, până la pădure, un întreg film, chiar dacă și eu și psihologul de la DGSPC ne-am opus. Noul procuror a solicitat și reaudierea bunicii paterne, în vârstă, cu probleme medicale, dar căreia fetița i s-a confesat. Degeaba am arătat cu acte medicale că bătrâna respectivă are demență senilă, are tulburare psihogenă și certificat medical de handicap. Eram în 2025 și deși n-avea ce să aducă coplesitor în dosar, tremura la audiere, tot într-o sala mică la subsol cu multe persoane străine când a fost audiată bunica Prin iunie procurorul de ședință a susținut că nu sunt suficiente probe, că fapta nu există, iar clientul e nevinovat. De- abia în vara anului 2025 a dat ordonanță domnul procuror că pot să fac copii din dosar. Ce, credeți că am găsit în dosar? Am găsit o copie de pe cazierul judiciar al individului care a fost condamnat la 7 ani închisoare pentru săvârșirea faptei articol de 111 Cod penal și altul litera d. , deci pentru trafic de minori. A fost 6 ani condamnat până în 2021. S-a eliberat pentru bună purtare după 5 ani de detenție. Totuși, indivizii care săvârșesc fapte legate de copii/minori au un anumit profil psihologic. Pe acela oricât ai încercat să-l educi, indiferent că sancțiune este punitivă trebuia să îl trateze într-un centru, să facă psihoterapie. Altfel, cum să-l schimbi, căci e natural să fie atras de copii, indiferent. Indiferent dacă sunt copii de sex feminin sau masculin el va continua să comită aceleași fapte. După anumite perioade de timp, chiar în fiecare an, acest obicei revine, după părerea multor psihologi care au lucrat cu asemenea persoane.

Mi s-a reproșat că n-am făcut plângere către instanță ca să se pronunțe mai repede soluția pentru că fetița devenise domnișoară, fiind supusă victimizării secundare. Am depus și o asemenea acțiune până la urmă, deși nu aveam mari speranțe pentru că legiuitorul în articolul respectiv n-a prevăzut și o sancțiune. Instanța de regula admite dacă sunt împlinite condițiile legale, o asemenea acțiunea, numai că fixează și un termen până la care procurorul e obligat să dea o soluție.

Practic, indiferent care ar fi aceea este important să se facă un pas înainte în procesul penal. Dar, dacă nu există sancțiune, de cele mai multe ori procurorul nu ține cont de termen sau dispune clasarea ca să se răzbune. Am introdus o asemenea cerere și am câștigat.

Trebuie să mai gândiți că audierea unei persoane, indiferent că este partea vătămată, suspect, martor dacă o audiezi la intervale mai mari de timp, exista o tendință normală de uitare. Se implementează în memoria ei alte amintiri și cu fiecare reaudiere apar neconcordanțe. Lucrurile acestea sunt dovedite prin studiile care se fac pentru că e foarte greu cu o experiență traumatizantă prin care a trecut destul ca o singură persoană să îi arate neîncredere, că ea deja nu mai are dorind de a mai povesti în amănunt. Își zice de multe ori : dacă tot nu mă cred de ce să mai povestesc, se blochează și preferă să nu mai povestească, poate nimănui nimic. Este foarte dificil să faci față unei experiențe din acestea de violență sexuală, cu atât mai mult cu cât se fac multe vizite la atâtea instituții. Bun pentru că se amplifică dacă persoana este minoră.

Domnul procuror a dispus ca fetița să fie din nou chemată la DGASPC și psihologul să-i pună anumite întrebări. Cei de la DGASPC i-au scris procurorului că deja Codul deontologic al profesiei nu permite, că ei nu pot îndeplini simultan mai multe roluri într-un context profesional, că nu vor să nasca un conflict de interese și dacă ar accepta pot reduce consistent capacitatea de a fi obiectiv și imparțial, pentru că tot psihologii de acolo au asistat o și i-au au oferit consiliere psihologică pentru trauma. Raportul lor

menționează că abia a început să se vindece după doi-trei ani, dar încă își amintește și încearcă să lupte cu amintirile, cu lacrimile, și încearcă să evite tot ce este legat de ce s-a întâmplat atunci.

Deși sunt multe probe obiective la dosar, individul continuă să-i tot scrie că e frumoasă, că o iubește. În momentul în care tatăl ei a aflat, atunci a luat capturi de pe telefonul respectiv și acelea sunt depuse la dosarul cauzei. Mai mult decât atât, un martor al suspectului deocamdată a fost chemat și a fost audiat și a spus că a de la fiul suspectului că tatăl lui avea o relație de iubire cu fetița. Probele sunt suficiente, după părerea mea, fără să fiu prea subiectivă. Violul unui minor duce la o pedeapsa destul de grea și nu este bine să se ajungă să fie condamnată o persoană nevinovată, în general, dar să ne gândim și la ce se întâmplă cu victima în cazul unor asemenea infracțiuni? Deja suntem de 5 ani de când n-am trecut de audieri, c a la final soluția să fie de clasare, și să i se dea dreptate individului

Oricât a-i încerca să-l reeduce, este dificil. În ceea ce-l privește traficul de persoane este infracțiune foarte gravă și nu cred că l-a condamnat cineva la 7 ani închisoare, fără să fi avut niște probe foarte solide, chiar dacă a făcut doar 5 ani. Referitor la speță, există probe suficiente mai ales că într-adevăr, violul este foarte greu de probat, mai ales între soț și soție.. Pe cine pot să cumpăr să probez? Că nu fac intimitate cu soțul meu cu martori. Și dacă nici nu m-a agresat fizic să nu fi rămas urme, e foarte greu de dovedit. Sunt însă probe conexe prin care se poate dovedi care este de bună credință și care nu.

Dar în cazul acestei fetițe, cu atât mai mult trebuie să ne gândim la diferența mare de vârstă, ea 10 ani și pe el aproape 40. Gândiți-vă la faptul că există niște documente pe care n-ai cum să le contești? Raportul de expertiză psihologică, acela e foarte clar. De asemenea, certificatul medico-legal care vorbește despre deflorare, deci este clar că a fost dezvirginată. În asemenea situații, depinde foarte mult de profesionalismul și finețea procurorului care se ocupă de caz. De aceea, un asemenea caz adesea ar trebui să ajungă în instanță, ca și judecătorul să se poată pronunța asupra unui asemenea caz. Oricum, nu procurorul da soluția finală ci judecătorul, dar dacă dosarul nu depășește faza de urmărire penală, ca să ajungă la instanță, efectiv se ratează orice șansă.

Ca procedură, după ce s-a terminat faza de urmărire penală, deja de 5 ani, urmează apoi camera preliminară. Dacă se întocmește rechizitoriu, ca act de sesizare a instanței și apoi ajungi la instanță. Apoi accesezi calea de atac, deci mai sunt niște etape. Dacă da judecătorul nu poate avea nicio soluție.

Deși au fost 5 ani de audieri și supra audieri, implicit victimizare secundară. Un dosar se studiază, i-am făcut o sinteză a dosarului. Am încercat să expun lucrurile mai interesante din el, dar un dosar cu adevărat se studiază, citindu-l cu mare atenție, de la prima filă și terminând cu ultima filă. Doar așa poți să-ți formezi o părere corectă, indiferent că ești polițistul care se ocupă de caz sau avocatul vreunui dintre părți. Dosarul trebuie studiat filă cu filă.

Vă spuneam la început despre niște cărți foarte importante pe care vi le recomand: "Viața la curte", scrisă de avocat Eliza Ene Corbeanu, a apărut în 2018, Editura Biblioteca Rao cu spețe numai din penal. Domnul avocat Titu Spânu, "Golani de lux" Editura Kron Art, 2010 și volumul "Sărbătorește ziua de ieri", editura Scrisul românesc, din 2014. O altă carte "Iarna crimelor perfecte", de Tony Mott, este o îmbinare între activitatea unui medic legist și cea a celui care anchetează cazul respectiv, a apărut în anul la

Cofinanțat de
Uniunea Europeană

Programul Educație și Ocupare 2021-2027
Cod apel: PEO/71/PEO_P7/OP4/ESO4.5/PEO_A49

Numele proiectului: DreptCompAct - COMPetențe ACTuale pentru studenți la DREPT
Cod proiect: 312957

2019, la Editura Bogdan Hrib. Citiți toate cărțile polițiste pe care le-a scris avocata Rodica Ojog Brașoveanu, din Iași. A scris multe romane polițiste și Barbu Delavrancea care a fost un mare avocat.

În final, vă recomand, indiferent de profesie să ajungeți să vizitați un penitenciar în interior, nu doar biroul directorului de penitenciar. Apoi, poate ar arăta altfel soluțiile. Și infractorii dacă ar avea posibilitatea să vadă și celule condamnaților, poate s-ar gândi de 2 ori înainte să săvârșească vreo infracțiunea.